

Exercici 3

[2 punts: 1 punt per cada qüestió]

1.

L'estudiant pot proposar l'explicació donada per Gould: li "resultava lamentable i depriment".

També podria argumentar que per a ell l'enregistrament era quelcom definitiu, perquè amb l'oïda no es pot enganyar al públic. En canvi, si es gesticula com sol passar a la sala de concerts, o es repeteix d'una manera anodina el mateix repertori, això significava traïr la veritat, o fer una música no propera.

Una altra resposta vàlida seria que considerava que les sales de concert estaven mortes, i que tenien un futur limitat.

No és el text, però també podria parlar del rebuig social que a partir dels anys seixantes i sobre tot entre el joves es va començar a obrir contra la música clàssica i els convencionalismes. Gould reaccionà a aquell fet social refugiant-se a l'enregistrament per diverses causes.

Si l'estudiant només recull la primera frase extreta de Gould sense més explicacions: 0,5 punts.

2.

La resposta pot ser força oberta, tant en un sentit com en un altre. Es cercarà la coherència i que empli l'argumentació del text.

Hauria de ser evident que Gould no va encertar el pronòstic. Tot i que ell feia servir mitjans de comunicació de *Mass media*, la crisi de la indústria fonogràfica té unes dimensions que ell no podia, o no va voler, preveure. L'alumne també podria parlar sobre el canvi de paradigma en el consum musical, fent esment dels serveis de "streaming" d'avui en dia. En canvi el concert en directe està més viu que mai.

És possible que l'estudiant pugui fer alguna consideració sobre la frontera que en aquells moment s'establí entre "música culta" i les manifestacions populars. Avui en dia mantenir aquests llindars és anacrònic, o hauria de ser-ho.

El temps de pandèmia ha demostrat l'efecte contrari: les ganes a tot el món de retrobar-se en concerts en directe, en qualsevol tipus de gènere i manifestació musical.